

30

ΦΑΝΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΙΣ 32 ΣΕΛΙΔΑΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ... ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

Είχε κυκλοφορήσει τὸ φύλλον μας, ὅτε ἡ Διοργανοῦσα μᾶς ἀπήλειψε τὰς 28 σελίδας.

ΑΔΥΝΑΤΟΝ!

Καὶ μήπως τοῦλάχιστον μᾶς ἀνεκοίνωσαν τὰ ἀποτελέσματα; Μήπως μᾶς ἀφήσαν τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῶμεν; Καὶ μήπως ἦτο δυνατόν τοῦτο;

Εἶνε πλάνη ξυλοουργική τὸ λεγόμενον.

Οὔτε θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ παραδεχθῆ τὸ ἀντίθετον, χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῆ μετέχων.

Τοιαύτη εἶνε σήμερον, δυστυχῶς, ἡ κατάστασις. Καὶ ὁ μὴ βλέπων, καλῶς δὲν βλέπει.

Διότι θὰ ἦτο, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐκτὸς πάσης πιθανότητος ἡ θυσία, τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν.

Ὅταν ἡ ὀρθότης τῆς βάσεως, τὴν ὁποίαν θέτομεν εἰς τὸ ἄρθρον μας τοῦτο, δὲν ἀφίσταται μηδαμῶς, ὡς ἀνετήληφθησαν ἤδη οἱ ἀναγνώσται μᾶς, τῶν προσδοκῶν, τὸ ζήτημα δύναται νὰ θεωρηθῆ λελυμένον. Ἡ ἀκρίβεια δὲ καὶ ἡ συνοχή καὶ τὸ συνάχι, τὴν ὁποίαν παρατηροῦμεν τόσον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὅσον καὶ εἰς τὸ βάθος, αὐτὴ εἶνε ἡ ὁποία δύναται νὰ καθορίσῃ σαφέστερον. Ὁ ἀμφιβάλων, δὲν ἔχει παρὰ νὰ στραφῆ ὅπου καλλίτερον θὰ διακρίνῃ. Καὶ θὰ ἐννοήσῃ τότε πῶς καὶ πόθεν τὸ ἀναμφισβήτητον καὶ ἀπροσδόκητον.

Δὲν θὰ ματαιοποιήσωμεν ζητοῦντες τὰ ἀδύνατα. Ἐπιθυμοῦμεν μόνον νὰ νοηθῆ, ὅτι δυοῖν θάτερον. Διότι εὐκόλον εἶνε νὰ λέγωμεν, ὅτι ἡ κοινωνική πλάστιγξ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτική μηχανή. Ἀλλ' ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοοῦμεν, ὅτι καὶ ταῦτα ποιῆσαι κάκεινα μὴ ἀφίεναί, ἔχει ἄμεσον τὴν σχέσιν πρὸς πᾶν ὅ,τι οἱ αἰῶνες διαγράφουσι ἄσχετον καὶ ἐδραῖον ἐν τῇ Φύσει;

Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν, πῶς, ἀντὶ τοῦ ἐνὸς ἀπ' ἀρχῆς, προβάλλουν σήμερον δύο τὰ ζητήματα, μία δὲ τυχὸν πλάνη εἴτε εἰς τὸ ἓν εἴτε εἰς τὸ ἄλλο, θὰ ἐπέλθῃ μοιραίως τὸ ἀναπόφευκτόν.

Καὶ θὰ εἶνε ἀργὰ τότε πλέον οἰαδίηποτε προσπάθεια τῶν φιλοδοξούντων νὰ οικοδομήσουν ἐπὶ τῶν στοιχείων, τὰ ὁποία οὐδέποτε εἶχον ἐνωπίον τῶν, ἀφοῦ ποτὲ δὲν εἶχον τυπογραφεῖον.

Νομίζομεν, ὅτι ἰκανῶς ἐφωτίσαμεν. Τοῦτο δὲ μόνον θὰ εἶχαμε νὰ προσθέσωμεν.

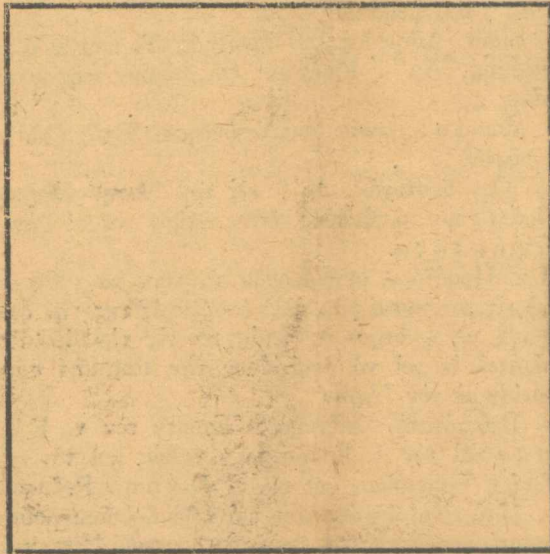
ΠΑΡΟΡΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὸ περυσινόν μας ἄρθρον, παρεσιέφρυσαν ὡς ἐκ περυσιοῦ καὶ μερικὰ τυπογραφικὰ λάθη. Ἄν καὶ ἦσαν τελείως εὐνόητα, τὰ διορθοῦμεν χάριν τῶν μὴ γνωρίζοντων ἀνάγνωσιν ἀναγαστῶν μᾶς.

Εἰς τὸν 2ον στίχον τῆς α' παραγράφου ἀντὶ τῆς λέξεως «Ἐλευθέρος Ἄνθρωπος», θέσον τὴν λέξιν «Κουλουμβάκης».

Εἰς τὸν 5ον στίχον τῆς γ' παραγράφου ἀντὶ τῆς λέξεως «Περιοδικὸν» τὴν λέξιν «Μπουένος Ἄϊρες».

ΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΑΙ
(Ἔργον τοῦ διασημοῦ ζωγράφου κ. ΜΗΤΟΒΕΝ)

Εἰς τὸν 3ον στίχον τῆς δ' παραγράφου ἀντὶ τῆς λέξεως «σῦκα», τὴν λέξιν «καρδία».

Εἰς τὸν 7ον στίχον τῆς ζ' σειρᾶς ἀντὶ τῆς λέξεως «Προέδρου», θέσον «Κατίνας».

Εἰς τὸν 9ον στίχον τῆς ια' παραγράφου ἀντὶ τῆς λέξεως «γούνας», θέσον «Φάρος».

Εἰς τὸν 3ον στίχον τῆς κ' παραγράφου ἀντὶ «κομβολόγιον» θέσον «ἀνάστημα».

ΧΙΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΦΑΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΥ

Εἰς τὴν ἐκπάγλως ἀνυπολόγητον αἰθουσαν τοῦ χοροῦ, ὁ Ἰλιγγὸς ἔσταξεν ἐξ ὄλων τῶν ἠλεκτρικῶν ἀσιέρων τοῦ φαινώματος. Ποῖος Ἰλιγγος, θεέ μου! Τὰ ζεῦγη οὐνεπλέκοντο εἰς πλαστικὰς δημιουργίας, τὰς ὁποίας θὰ ἐζήλευαν αἱ ὀρχηστρίδες τοῦ Καναδά, τὰς ὁποίας ἀπηθανάτισεν ὁ Δοῦρις εἰς τὰ ἀγγεῖα τῆς Ἀιτικῆς νυκτός.

— Πόσον ζυμᾶται τὸ ζεῦγος; ἠκούσθη ἔξαφνα μία βραγχή, χρυσιᾶν φωνή.

— Τρία μόνον χιλιόδραχμα! ἀπεκρίθη ἄλλη φωνή, διαφανής, ὡς ὄξυς, ἀντίπαρκτος φθόγγος.

— Εἶσθε αἰσχροκερδῆς, κύριε, εἶπε πάλιν ἡ πρώτη βραγχὴ φωνή. Ἐγὼ ἠγόρασα ἓνα ζεῦγος Ἀμερικανικῶν, μὲ καλλίτερον δέγμα καὶ μὲ διπλοὺς πάτους, μόνον ἀντὶ ὀγδοήκοντα δραχμῶν. Καὶ σεῖς ζητᾶτε ἰσχιλίαις διὰ τὰ μονόπλάτιά σας.

Ἐπὶ τέλους τὰ πράγματα ἐκανατολήθησαν καὶ τὸ ἐπισημόδιον ἔληξεν. Τὰ ζεῦγη ἤρχισαν πάλιν νὰ συμπλέκονται, ὡς Πασχαλινὸν κοκορέτσι, τὸ ὁποῖον ἐφλέγετο εἰς τὴν πυρᾶν τοῦ ἔρωτος.

Ἐξαφνα ἓνας ἀναστεναγμὸς ἠκούσθη! Ὁ νεαρὸς χορευτῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε χορεύσει τὴν προηγουμένην τοὺς λογχοφόρους μὲ τὴν Βασιλίσαν Ἀμαλίαν, ἐνηγκαλιόθη ἓνα μέλαν δόμνιο. Εἶχεν ἀναγνωρίσῃ τὸ δεσποινίδιον τοῦ χθεσινοῦ τῶν περιπάτου εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης. Ἄ! τὸ δεσποινίδιον!

Κοντὴ φουσιτίσα, τσαντάκι, τακονάκι, καλιτίσα μεταξωτὴ, μονιράκι, μαλλάκια ἐπάνω σὺ δὲ δεξί ματάκι, κονηματάκια καὶ ἓνα μαργαριταράκι εἰς τὸ πανταλὶν! τὸ ὄρατον ἔδειχνε τὴν ὁδὸν τῆς Δαμασκῆ. Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ! Ἐξαφνα τικτάκι, τὸ τακονάκι! Τὸ δεσποινίδιον εἶχεν ἐξαφανισθῆ εἰς μίαν σκιοεινὴν ἄλλεαν τῆς Βίλλα Μποργκέζε. Καὶ ὁ νέος τὸ ἐπανεύρισκεν ἐπὶ τὸ ροδόχρον δόμνιο. Ποῖα εὐτυχία! Δύο φρακοφόροι τῆς Ἐταιρείας τῶν κηδεῶν ἔσπευσαν καὶ μετέφεραν ἀμέσως τὸ ζεῦγος εἰς τὸν Σταθμὸν τῶν Πρώτων Βοηθειῶν.

Ἄ! ἡ ζωὴ, κύριε! Ἡ ζωὴ δὲν εἶνε σιαγὸν ἐν τῷ ὄκεανῳ. Εἶνε ἡ ὑπερτέρα σύλληψις τῶν σχέσεων τοῦ πεπερασμένου πρὸς τὸ ἀπειρον. Τὸ πᾶν ἀριθμὸς, εἶπεν ὁ Πυθαγόρας. Πόλεμος πάντων πάτηρ, εἶπεν ὁ Ἀριστοτέλης. Ἡ εὐθεῖα γραμμὴ εἶνε συντομωτέρα πάσης ἄλλης, λέγει τὸ γεωμετρικὸν ἀξίωμα. Ἀλλὰ τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἐπὶ τέλους τὰ γεωμετρικὰ ἀξιώματα; Ὁ Πυθαγόρας ἦτον ἓνας ἠλλεθίος!

Ἐξαφνα ὁ φίλος μου, ὁ αἰώνιος φίλος τοῦ χορογράφου, μ' ἐτρόβηξεν ἀπὸ τὸ κρέσπεδον τοῦ κρέσσου μόνου.

— Ἠλίθιε, φιλοσοφεῖς εἰς ἰσχυρὴν ὄραν

Καὶ μὲ παρέουρεν εἰς τὴν φρενίτιδα τοῦ κρεσπολείου.

— Προσιμᾶτε σπῆδος, κύριε, διὰ θρασυῶν, παγιδάκια ἢ νεφρατῶν; μὲ ἠρώτησεν ὁ κρεσπολόγος, ὁ ὁποῖος διηθῆνεν τὸν χορὸν.

— Φαγνὸν, εἶπα καὶ ἀπ' ὅπου καὶ ἂν εἶνε! Βάλε μου μίαν ὀκτὴν κολόν, σὲ παρακαλῶ.

Ἐκεῖνος ἄλλως μὲ ἐκάγχασε κατὰ πρόσωπον.

— Δὲ ἐσφάξαμε, κύριε!

— Ἀλλὰ τί κάμνον λοιπὸν, τόσα ἀντοκίνητα εἶ ἄντὴ εἶνε ἡ ζωὴ, δυστυχῶς. Εἰς τὸ μέγα, τὸ αἰώνιον, ἐρωτηματικὸν τῆς ἀνθρωπίνης γυγῆς, μίαν φωνὴν σιγηνώσαν, ἀπαντᾷ πάντοτε, ὡς ἡχὸ ὀνομασίας ἐλλείδος.

— Δὲ σφάξαμε, κύριε!

Μεθ' ὃ ἀποσυρόμεθα εἰς τὰ ἴδια καὶ ἀποκοιμηθήμεθα. Ὁ Παράσχος εἶχε δίκαιον.

Ἐἰς τὴν τελευταία ἦτο χθὲς ἢ νῆς τῶν Ἀποκρῶν.

Καὶ κατωτέρω:

Μὲ εἶχε φέρετὶ δύοπνοιαὶ τὸ Πάσχα τῶν μεθῶσων...

Δὲν ἀντεῖχα πλέον.

— Πηγαίνομεν! εἶπα εἰς τὸν φίλον μου. Δὲν ἀντέχω περισσότερο.

— Εἰς τὸ σουπὲ μὲ ἠρώτησεν ἐκεῖνος. Ἀλλὰ μᾶς χρειάζεται ἓνα ἑκατομμύριον οκοῦδων τοῦλάχιστον.

— Ὁχι. Εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, τοῦ εἶπα. Ἐκεῖ ὅπου εἶχαν ματαθῆ ὁ Παράσχος, ὁ Βασιλιάδης καὶ ὁ Παπαρηγόπουλος, μίαν τελευταίαν νύκτα τῶν Ἀποκρῶν. Ἄς τοὺς μιμηθῶμεν!

— Ἀλλὰ λησιμονεῖς, μὲ εἶπεν ὁ φίλος μου, δι' αὐτὴν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῶν Κοιμητηρίων. Τώρα πῶς θὰ βαδίσωμεν εἰς τὸ σκότος;

— Δὲν ἐπάσχει λοιπὸν πλέον; τὸν ἠρώτησα ἐρηλίκτος.

— Ἠλίθιε! Δὲν ἐνθυμῆσαι τὸν στίχον τοῦ ποιητοῦ;

«Φανέ, ἐὰν τὸ ἔλαιον σοῦ λείπῃ, τί θὰ γίνῃς;

Ὁ ποιητῆς εἶχε προφητεῖσαι τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἔλαιου.

Ὁ Φανὸς ἐσβέσθη!

Ἐξαφνα ἓνας ἐφημεριδοπώλης ἔωρμησεν ὡς μαυρόμενος εἰς τὴν αἰθουσαν.

— Ὁ «Φανὸς», κύριε! Δύο δεκάρες ὁ «Φανὸς»!...

Ποῖα εὐτυχία! Ἐπήραμεν ἀμέσως ἀπὸ ἓνα Φανὸν καὶ ἐφέραμεν τὰ βήματά μας πρὸς τὸ Νεκροταφεῖον τῶν Ἀποκρῶν.

— Ἐκεῖ δὲν ἐπάσχει φόβος νὰ μᾶς κρατήσουν! εἶπεν ὁ φίλος μου. Εἴμεθα ὀρθόδοξοι!

Μόλις ἐπληρώσαμεν ἡμῶς εἰς τὴν θύραν τοῦ Νεκροταφεῖου, διεκρίναμεν ἓνα ζεῦγος ἀγκυλισμένον. Καὶ μὲ τρέμουσα φωνὴ μᾶς εἶπεν.

— Δὲν μᾶς κρατεῖτε τὸν Φανὸν, κύριε, σὰς παρακαλοῦμεν; Κἄτι ἐχάσαμεν καὶ φάγομεν νὰ τὸ θροῦμε.

Τοὺς ἐκρατήσαμεν φιλοφρόνως τὸν Φανὸν.

Μεθ' ὃ ἐπροχωρήσαμεν.

Τὸ σουπὲ, κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν τῶν ἱεροσποδαστῶν, ἐπῆρξε θανάσιον καὶ ὁ καμπανίτης ἔρρενεν ἀφθονος ὡς τὴν Καμπανίαν. Ὁ Νίτσε εἶχε δίκαιον!

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΡΑΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΗΝ

(ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΑΜΕΝΟΥ) σινο χαβι-ά ρ η).

ΑΡΗΣ (μάρης, κοικουνάρης), Κυριακή μεσονύκτιον. — Μόλις άφίχθην εις τόν νέον μας πλανήτην. Ένας θαρκ-ά ρ ης με παρέλαβεν από τόν άμπ-ά ρ η και με έφερε μέχρι τής αποβάθρας. Έκειθεν οδηγήθη εις τόν ξενοδοχείον «Ο Καν-ά ρ ης» όπου κατέλυσα.

Την επομένην, κατόπιν σχετικής αιτήσεώς μου, ο Προϋπουργός του Άρειος μου έδωσε συνέντευξιν διά την προηγουμένην. Έσπευσα άμέσως και τόν συνήνησα εις τόν κήπον του συνομιλούντα με τόν περιβολ-ά ρ η ν του. Είναι άρκετά προχωρημένης ηλικίας, περίπου πενήντα-ά ρ ης.

— Καλώς ήλθατε εις τόν Άρην με προσαγορεύει με ύφος ά ρ ή τ ο ν .

— Εύχ-α ρ η σ-τό, έξοχώτατε. Η υγεία σας έχει καλώς ;

— Ά ρ η σ-τα, φίλτατε, άριστα. Πώς έχουν τα πράγματα εις την πατρίδα σας. Όμολογώ ότι μου άρεσε πολύ. Κάπου-κάπου εύχ-α ρ η σ-τούμαι να την παρατηρώ με τόν τηλεσκόπιόν μου. Έγνώρισα ούτω πολλάς από τās προσωπικότητάς σας π. χ. τόν κ. Α. Ρούφον Κανακ-ά ρ η ν .

— Αιτός έπηρε χ-ά ρ η ν τώρα, έξοχώτατε.

— Να τόν χαιρεσθε. Έπίσης έχω καλ-ά ρ η τόν κ. Καλλ-ά ρ η . Υποδέτω να μη δυσαρεστήθη.

— Τι λέτε, ο κύριε Πρόεδρε; Ίσια-Ίσια, τού καλλ-ά ρ η ε .

— Καί ο Βασιλεύς σας τι κάμνει; Είναι ώραίο παλληκ-ά ρ η .

— Τό καμ-ά ρ η μας, έξοχώτατε.

— Είναι ακόμη μουρντ-ά ρ ης ; Δέν σκέπτεται να νυμφευθή; Άρα γε ποιάν θα π-ά ρ η ;

— Αυτό είναι από τά ά ρ η τ' άδέμτα του κ. Γουπ-ά ρ η .

— Δέν τόν γνωρίζω. Μήν είν' αυτός που έλαβε τόν Α ρ η σ-τείον ;

— Όχι. Αιτός είναι ποιητής σάν τόν Ψυχ-ά ρ η και δέν παίρνει χαμπ-ά ρ η από τέτοια πράγματα. Μας έχει λιμ-ά ρ η μόνον και θουτ' άδίκως την πέννα στο καλαμ-ά ρ η .

— Τι τόν θέλετε λοιπόν; Δέν τόν παίρνετε με τι στυλ-ά ρ η ;

— Δυστυχώς έμειθα άναποφάσιτοι. Τα ίδια μ' έλεγε και ο Άναδρομ-ά ρ ης, που τόν συνήνησα προχθές εις τού Στρέφη τόν νταμ-ά ρ η .

— Καί ο έπιστιμιάς σας πώς πηγαίνει; Υπάσχουν τώρα εις την Άγοράν μπακαλι-ά ρ η ;

— Ό βέβαια. Από τόν περασμένο Γενν-ά ρ η .

— Καί τά δημητριακά; Σιτ-ά ρ η και κριθ-ά ρ η έχετε ;

— Με τόν καντ-ά ρ η, έξοχώτατε. Άκόμα και πρά-

— Από τά κατεφυγμένα είσθε εύχαριστημένοι. Είναι παχειά ;

— Όλο και μαν-ά ρ η, έξοχώτατε.

— Όστε είσθε εύτυχεις. Ο ιδικός μας λαός ελάχιστα μόνον μαντζ-ά ρ η, αλλά δέν είναι κ λ α ψι-ά ρ ης και παρασημια-ά ρ ης σάν τόν ιδικόν σας. Του άρκει όλίγον χορ-τ-ά ρ η. Τό πολύ, κανένα παντζ-ά ρ η και όλίγη σοκολάτα αποτελούν τόν δείπνον και τόν ά ρ η σ-τόν του. Καί επειδή ο λόγος περί σοκολ-άτας, τι κάμνει ο κ. Σοκόλης;

— Αιτός διαρκώς μάς σοκ-ά ρ η, έξοχώτατε.

— Ναί, βέβαια, τού άρέσει να παρλ-ά ρ η και να μαλώνη σάν τόν κτειν-ά ρ η .

Την στιγμήν εκείνην ένεφανίσθη και ή κ. Προέδρου. Έφερεν έσθήτα από λευκών φουλ-ά ρ η και ή το όλος χ-α ρ ή-σσα.

— Είσθε Αθηναίος; με ήρώτησε. Τι κάμνει ο κ. Λαγαλέξης; Άμ' ή Μονταίν; Θα πάρουν ψήφον αί θυνταίκες ;

— Μακ-ά ρ η, κυρία μου, άπήνησα. Έσείς εδω έχετε ψήφον ;

— Όχι δυστυχώς. Διότι εις τόν Άρην υπερερεί ο ά ρ η ν πληθυσμός, όστις έπηρε και τόν ζήτημα ά ψή φισ τ α .

Η κ. Προέδρου, συνεχίζουσα, εξήτησε να μάθη άι τραβώ εις τόν πεντ-ά ρ η, άλλ' ο σύζυγός της την διέκοψε και με ήρώτησε άν υπάρχουν εις την Ελλάδα έφοπισται ίκανοί να αναλάβουν την τακτικήν συγκοινωνίαν με τόν Άρην.

— Βεβαίωτατα, άπήνησα. Έχομεν τόν κ. Κ' π-α ρ η ν και τόν κ. Σαλι-ά ρ η ν καθός και τόν κ. Μ-α ρ η ν Έμπειρικών και τόν κ. Π-ά ρ η ν Ρούσσον.

— Αυτό είναι εύχάριστον, διότι θα ήλ'επαμεν ούτω περιούσιους Έλληνας. Διά σήμερα τούλάχιστον άναμένο την έπίσκεψιν δύο συμπατριωτών σας, τού τε νόρου κ. Λάππα και τού διηγηγούρου κ. Αιλιανού.

— Όστε, ήρώτησα έκπληκτος, και ο Λάππα στόν Ά ρ η ;

— Μάλιστα, φίλτατε, σιανάει και φαλτο-ά ρ η. Και όχι μόνον αυτό, αλλά και φλερτ-ά ρ η άγρίως.

— Καί ο κ. Αιλιανός; ήρώτησα.

— Αιτόν δέν τόν γνωρίζω ακόμη άλλ' όπου ά-ά ρ η-β-ά ρ η. Θα τόν διορίσωμεν διηγηγούρον εις τόν Ά ο η ο ν Πάγον μας.

Και ο Πρόεδρος με άπεχαιρέτησεν, ύποτονδορίζων την ά ρ η ν του «Αριόστου».

Καθ' όδόν παρατήρησα ότι ο Άρης φωνίζεται άτελέστατα. Μόνον κάπου κάπου υπάσχει κανένα φαν-ά ρ η. Καί ή λάσπη άφθονος. Άσφαλώς ο δήμαρχος θα είναι βρωμ-ά ρ ης.

KPY—APH (κατεφυγμένο)

ΤΑ QUI NADE

ΜΕΓΑ ΙΠΟΤΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ (100)

Η ΤΑΚΗ-ΝΟΣΟΥΠΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' (ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ & ΚΑΤΑΘΕΒΕΙΜΕΝΟΝ)
Ο ΚΟΡ-ΤΑΚΗΣ

Ήτο νύξ όλος έξαίρετος την ήμέραν εκείνην. Ό ήλιος άνατείλας από πρωίας είχε πού πολλού έξαφανισθή. Τό σκότος ήτο άδιαπέραστον, όπως εις την Σκωτίαν και όλα τά μυθιστορήματα, και έρεβώδες όσαν να είχε πάρη πού όλίγον σόδαν.

Είς Ιππότης ή μάλλον τσεοπίότης, έφ' όσον πού μικρού μόλις είχε πάρη τόν στόν του, κατήρχετο την όδόν Μητροπόλεως με τά νυκτικά του. Τό θέαμα ήτο κατανωκτιών. Ήτο όπλισμένους μέχρις όδόντων, φέρον άνά χείρας μεν έν έγχειριδιον... τής γαλλικής γλώσσης, και εις τόν θυλάκιόν του έν πολύ-ζοροτον... φιλολογικόν έργον, όστινος ά κατερο-ρακότες σελίδες ένεθόμιζον τής «Τετρακότες» τού κ. Γουπάρη.

Αίφνης ο τειπότης έφρικίασε και έστάθη, διότι τού έφάνη ότι ήκουσε τόν όνομά του. Άλλ' ήτο άπλώς τόν όρολόγιον τής Μητροπόλεως, με τόν μονότονόν του ήχον «Τίση-Τάκη, τίση-Τάκη».

Ούτως έχον τά πράγματα, ότε εις την καμπήν τής πλατείας ένεφανίσθη μία σιαά, μετά τής όποίας συνητήθησαν άργότερα δύο έτεροι.

Ο τειπότης έδίστασεν άμα τη εμφάνισει τών σιαών. Εφαίνετο μάλλον συνάπτων μάχην μετά τής πολεμοχαρούς συνειδήσεώς του.

«Δέν είνε μία, δέν είνε δύο, τρεις είν' π' άνάθεμτιες»

έψιθύρισεν έν μονολόγω. Η άμφιταλάντευσις όμως αιτή ελάχιστα διήρκεσε.

«Όχι, δέν σκιάζομαι έγώ, άφου ούτε τού Νικοντέμ την «Σιαά» έφοβήθη. Έμπρός, πάντοτ' έμπρός; Καί έπροχώρησε ταχύς επί τά ίχνη τών τριών σιαών, τās όποίας και έπλησίασεν άρκετά, όστε νακούη και λέξεις τινάς τής συνομιλίας των. Αί λέξεις αιται ήσαν τά μάλα μυστηριώδεις, και έπαναλαμβάνοντο συχνά.

«Ζέρσαλ... λαμέ... μπροντέ... μέρντ' νι' ούά... γοφ' πέρλ... μαμπατολάμ... βελουρ-φρισόν... μπρύν-μπλόντ... μουφλόν... νεεεεεββα... έρμίν... μουνο-ρέ...»

Επί τή άκούσματι τών τελευταίων τούτων λέξεων ο τειπότης, όστινος ή σιλουέττα άμυδρώς διεγράφετο, άνεσκήρτησε και ειπε πρός εαυτόν «Είς τόν «Ερμίν» και εις τού «Ντορέ» λοιπόν».

Έν τούτοις ή μυστηριώδης συνομιλία έξηκολούθει. «Σου-μπρά... ούάν-στέπ... τρότ... μαντώ...»

Διά τούς άλυτρώτους και την Μαντώ θα λέγουν, συνεπέραναν ο τειπότης. Καί έξαγαγών τόν καρνέ του, ήρχισε να λομβάνη σημειώσεις, βαδίζων συγχρόνως βήμα σημειωτόν.

Έν τή μεταξύ αί τρεις σιααι έχον κάμψη την άρχην τής όδοϋ Σταδίου και έβαινον πρός την γωνίαν τής όδοϋ Βουκουρεστίου, ευρισκόμεναι έναντι τών ούρητηριών, ότε έξάφνης αυτοκίνητον, από ούρη-τ' ό ο ο ελαίνον, έκοψε τās σιαάς και τόν μυθιστορημα εις την μέσην.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Έλάβομεν σήμεραν έκτενες κρυπτογραφικών τηλεγράφημα περί τού περυσινού χορού τών συντακτών, όπερ και δημοσιεύομεν μετά τής μεταφράσεώς του.

Πενήντα, τρία, δώδεκα, τριάντα και έννεα. Μετά σπρωξίδι άγριο και έφοδο γενναία. Δέκα και δέκα είκοσι, δεκάξη κ' άλλα τόσ' Έμπήκα στα Όλύμπια και γώ δέν ξέρω πώς Πεντάς ΞΞ, τριάντα, δέκα, σαρανταδύο Κι' άνέλαβα μετά χαράς τόν κοσμικό δελτίο.

Έννιάμισυ, δεκάμισυ και πλέον τού μισού. Την φιλενάδα σημειώ γνωστού έφοπιστού, Σαρανταδύο, τέσσαρα, πενήντα εκατόν. Πού συντηρείται ύπ' αιτού από πολλών ετών. Οκτώμισυ, έπτάμισυ άκόμη μια ντουζίνα. Καί όσονούπω θα γενή σπουδαία βουλευτίνα. Πενηντατρία, είκοσι, διακόσα, πεντακόσ' Σάν κόμματος έπίσημος και συντηρη- (τικός)

Τρία, έξήντα τέσσαρα και βάλ' άκόμα κάτι. Βλέπω τόν σιόρ Λαδόπουλο με τόν γουάιλ στό μάτι. Δύο και δύο τέσσαρα και ένα πενηντάριον. Να κ' ένας νεαρός βλαστός πού θέλει ξύλον άγριον.

Δύο και δύο τέσσαρα, πενήντα και τριάντα. Γνωστό γεροντοκόριτσο, πού έμεινε στη μπάντα. Έπτά και τρία, δώδεκα, πενήντα όκτώ. Είς τά μαλλιά της φόρεσε βελούδινο μπαντιώ-

Πενήντα, πέντε, τέσσαρα, είκοσι τρία κ' έξη. Ίδου και ο Τσοκόπουλος, μη στάξη και μη θρέξη. Έξήντα, τρία ένδεκα κ' άκόμη παρ' εκεί. Να και τού «Έθνους» ή «Μονταίν», τά μάλα κο- (σική).

Σαραντα τρία, είκοσι, έξήντα δύο χιλιάδες. Βλέπω και κάτι έφοπιστάς πού δε φοροούν καπέλλα. Είκοσιπέντε, δώδεκα, πενήντα μυριάδες. Από την Πόλη έρχονται και στην κορφή κανέλλα.

Δύο και δέκα, δώδεκα, πεντέμισυ χιλιάδες. Να και ο κύριος Παξινός με τούς πολλούς παραδες. Δεκαεφτά και δεκαοχτώ, καμμά σαρανταρέα. Μαζύ με τίς κονιιάδες του πού είν' άπ' τόν Πειραιά.

Τρία εκατομμύρια, πενήντα μυριάδες. Μέσα στόν κόσμο τόν πολύ βλέπω δύο άδερφάδες. Έπτά, τριάντα, ένδεκα κ' άκόμη άλλα τόσα. Η μια ή μεγαλύτερη ξανθή σάν τη ρετιόνα. Οκτώ, σαράντα τέσσαρα, δεκάξη, τετρακόσα Κ' ή άλλη—άν δε βαρότανε—μαύρη σάν άραπίνα.

Τριάντα, πέντε, δώδεκα, πενήντα και λιγάκι. Να κ' ένας πρόην πρόξενος πούναι σάν βαρελίνα. Έξήντα δύο και ένδεκα, τριάντα δύο βήτα. Καί έφαγε σάν Ί-σπανός κ' αιτός τη χυλοπίττα.

Όλος ο ώραϊκόκομος τής Προτενούσης εις την χθεσινήν άπογευματινήν διάλεξιν τού κ. Φαραζουλή έν τη Μητροπόλει. Υπό τούς ήχους τής θερμής φωνής τού διακεκοιμένου conferecier σιηλιτεόνοτος την χλιδήν και πολυτέλειαν τής σημερινής κοινονίας, αί άκοούριαί του είχαν κατασυγκινηθή.

Διεκρίθη ιδίως ή κ. Χ, με έξαισιον φόρεμα από κ ρ ε π ν τ ε σ ι ν και σ ε ν σ ι λ λ ά. Επίσης και αι κυρία Μ. και Ξ με ώραϊα μαντώ από ν τ ρ ά χ ρ ώ μ α τ ο ς γ κ ρ ι γ ώ π, ή δις Π. με τουαλέτιαν ντεκολτέ από πανί Άμερικάνικον, ή κυρία Ρ. με πολυτελή άμφίσειον από τσιτάκι εδρωπαϊκόν, ή δις Σ. με ώραϊοτάτην γούναν ρ ε ν ά ρ, ζιμισιόν μουτιόν, ή δις Κ. με έποδήματα Άμερικάνικα Walk-over, ή κ. Σ. σοβατιομένη ώραϊότατα, με μπιστο, όπως τόν άπαιτεί ή μόδα, και μίαν έλλην — νησιόσιμον, ως έν τόπου τής έπισπέρεως— θαμμένην επί τής άριστε- ράς παρειάς της.

Μονοική έσπερις προχθές παρ' τή κ. και τή κ. Νεοπλούτου. Ο κ. Λάππα παρακληθείς υπό τής οδδευιάς δαπάνης φειδομένης οίκοδοσοφής, να τραγουδήση ότι τόν άκριβότερον έχει, έβγαλε άλληλοδιαδόχως 10 ύψηλά ν τ ό, δια τά όποια έπληρώθη με δεκακισχιλίας δραχμάς.

JEUNE homme ne connbissant pas le fran- çais demande maitresse.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑ "ΟΛΥΜΠΙΑ," Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ "ΓΚΙΟΥΛΜΠΡΕΖΙΝ," ΤΟΥ ΡΑΒΒΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚ ΜΕΚΕΜΕΤΗ

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ

Ἄγαπῃ μου, μὲ τρέλλανες μὲ τὰ στυράκια σου ποὺ εἶναι σὰν κοκκονάγια δταν ξεφλουδίζονται. Τὸ κεφαλάκι σου εἶναι σὰν ὄριμη γεροκοκκίδα. Τὰ νυχάκια σου ἔχουν δυὸ δάχτυλα μαυρίλα τῆς Ἀραπιάς. Ἄμ' τὰ μαλλιά σου ἐκεῖνα τὰ κάτασπρα ἀπὸ τὴν πιτιρίδα καὶ τὴν ψαλλίδα δὲν μοιάζουν σὰν τὴν ξηρομο δταν φυσάει ὁ Σιμόν ;

ΤΑ ΕΞ ΑΜΑΞΗΣ

Ἦ Καμακιά, γενναῖε καὶ εὐκόλιε ἀμαξά. Ἄραξε τὴν καλή σου ἀπ' τὰ μαλλιά καὶ τὴν πῆγες στὸ Χαϊντεραμπάτ, χωρὶς διατίμησι. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ μαζὺ μὲ τοὺς φακίρηδες θὲ νὰ βαράμε τὸ λαγοῦτι ὡς πὺ νὰ ξημερώσῃ — καλύτερα κ' ἀπ' τὸν Μπαζιλ.

Η ΑΓΑΠΗ

Τῆς γυναίκας ἡ ἀγάπη εἶναι πρῶγμα φυσικό — Μᾶς τὸ εἶπε κ' ὁ δερβίσης μιά φορὰ εἰς τὸ σχολεῖο.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ

Ἦ Μεσάουντα, θυμάσαι τὸ μοναχικό περιβόλι, ὁ ποὺ μιά μέρα σὲ ὠδήγησα. Ἐμύριζε καλύτερα κ' ἀπὸ λαγὸς στυφάδο. Τὰ ρόδα καὶ τὰ γιούλια καὶ τὰ κοκκονογούλια μᾶς περιτριγύριζαν. Ἦταν ἓνα περιβόλι, κλεισμένο μέσα σὲ κατάλευκος τοίχους, μὲ πολλοὺς ἀπέξω βαμμένους καὶ μὲ κηλεπιδέσμιους τοῦ Προμπονά. Ἦ λιγερὴ μου φοινικιά καὶ μελομακαρουνιά, ποὺ τὸ χρῶμα σου εἶν' ἄσπρο σὰν τοῦ Κρίνου τὸ φαρμακεῖο. Ἄμποτε νὰ εἶναι ἐλαφρὸς καὶ ὄχι βαρὺ γλυκὺς ὁ ἄμμος τοῦ κοιμητηριοῦ καὶ τοῦ κεφαλοτυριοῦ ἐπάνω στὸ μνήμα σου.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τὰ μάτια σου τὰ τομπλιάρικα, εἶναι ἡ θάλασσα μὲ τὰ ψαράκια τὰ τηγανιτά. Ἦ μύτη σου ἡ μωξιάριση εἶναι πηγὴ ἀστείρευτη. Καὶ τὰ μυαλά σου, κύματα, πρὸ τ' ἀναδεύει ὁ ἀγέρας. Τὰ δυὸ τὰ ποδαράκια σου εὐοδιάζουν καλύτερα κ' ἀπὸ τὶς ἐλλῆς τῆς Μανσούρας.

Μ' ἀρώστησε ἡ ἀγάπη σου πρὸς ἓνα μῆλο κ' ἔλα. Ἄν τὰ φυλλακάρδια μου εἶναι σ τ ε ν ἄ, Καλή μου, διεθνοποίησέ τα. Ἄν ἴσως ὄχι, τότε, ἀγάπη μου, κάνε γαργάρα μὲ ξυλόπορες.

Ἦ καλή μου, ὦ κακὴ ψυχρή μου.

Η ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗ

Ἦ φλογερὸ γαρούφαλό μου, ὦ Λεϊλά, ὡς πότε θὰ μοῦ κρύβεις τὰ χρονάκια σου ;

Ἦ ἀπονιά σου ἡ σκληρὴ εἶναι σκληρότερη κ' ἀπ' τὰ τσουρέκια τῶν ζαχαροπλαστείων.

Οἱ ἀναστεναγμοὶ σου καὶ τὰ ρεψίματά σου μοῦ ἔχουν φέρῃ λόξυγκια.

Ἦμως ἂν βαρεθῶ καμιά φορὰ καὶ σοῦ τὶς βρέξω, Ἄπὸ τῶν καρπαζιῶν μου τὴ βροχή, θ' ἀρπάξῃς σί- (γοῦνα βροχίτιδα

Καὶ τότε δὲ σὲ σώνει οὔτε ὁ γατρός σου ὁ Ἄλῃς, μὰ (οὔτε κ' ὁ Καβθαδίας.

Ἦ, Λεϊλά, μὴ ζητᾶς νὰ σὲ οἰκτείρω.

Ἄς—Οἰκτεῖο

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΑ ΣΤΗΘΗ

Στήθη μου καὶ Στεναγμοὶ
Ἦ Μυστήριον...
Θάλασσες καὶ ποταμοὶ
καὶ Ἀρωγήριον !
Ἄλόγατα, φοράδες
Μουλαράκια
Κατσίκες, Κομπαραδέες
Κουλουράκια.

ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΝ

Νάνι, νάνι, ὦ Μιράντα
Μέσα στὸ τερακοτέτσι.
Καὶ ζῶνι ἐτῶν τριάντα
Ἄραπνᾶ γιὰ κοκορέτσι*

*) Κοκορέτσι εἰς τὴν δημόδιη σημαίνει ἀριστεῖον.

ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ, ῥώσσος, ζητεῖ οἰκίαν ἵνα ὑπηρετή καὶ σπουδάξῃ εἰς τὴν ἐσπερινὴν σχολήν.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ἰδοὺ λοιπὸν ποὺ τέλειωτε κ' ἡ Ἀποκρῆ καὶ στὴν Ἀθήνα πᾶς δὲν βρῖσκειται κορίτσι γιὰ πανεῖο. Γιὰτὶ ὅπως δουλεύει τώρα ὁ ἔρως δὲν θὰ μᾶς μείνῃ νύκτα μὰ οὔτε καὶ καβαλλιέρως. Στὸ τέλος δὲν εἶν' ἀπίθανον νὰ ἰδοῦμε παντρεμένη Ἦς καὶ τὴν κουτση Μαρία, τὴν κατῆμνη.

Η ΨΗΦΟΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν λείπουν τὰ θεήματα Ἄπ' τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ τὰ δράματα δὲν ἔξερεις τί νὰ πρωτοδιαλέξῃς. Ἀκόμη καὶ ἡ Παρρὲν κάνει διαλέξεις. Γι' αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἡ ψῆφος, ποὺ κατῆμνη χειρότερη ἀπὸ τὸν τόφο. Ὅλας ζητοῦν τὰ δικαιώματά των χωρὶς νὰ ἔξερουν ὅτι θάβρουν τὸν μετὰ των. Ἐνθ' θὰ ἔπρεπε νὰ πιάσουν μιά μασιά. Γιὰ νὰ δεῖξουν σ' αὐτὸν τὸν κύριο Μπασιά. Πῶς ἀπίδια ἔχουν μέσ' στὸ σάκκο. Καὶ ἀπὸ Μπασιά νὰ τὸν κάνουν Μπασιακο. Βιδ' ἄλλως μὲ τὸ μυαλό τὸ γυναικεῖο, ποὺ δὲν εἶναι [καὶ πολὺ, Μπορεῖ νὰ ἰδοῦν' ἐντὸς ὀλίγου μὲσ' στὴ Βουλή. Ἐκτός ἀπὸ τὴν κυρία Παρρὲν, τὴν Μπερζίνι, τὴν Μενικέλλι καὶ τὴν Καρρὲν καὶ ἴσως καὶ τὸν κύριο Κόλλο. Ποὺ ἡ Πειραιώτισσος τὸν προφέρει τὸν Τσόλλο. Καὶ τὴν Μαντὰ Περὶ ἀκόμη. Προσβεντή μας εἰς τὴν Ρώμη.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ

Ἄπ' τῆς πολλῆς τῆς συναυλίας Γέμισαν τ' αὐτιά μας ἄρμονίες. Κι' ὅλες ἡ καρακίξες δὲν κυττάζουν. Πρὸς πῶς μουσικώτερα ν' ἀναστενάξουν. Ἄχ καὶ βᾶχ. Βετῶβεν καὶ Βᾶχ. Κι' ἔχουνε ὅλες μέσ' στὴν ντουλάτα. Ἀπὸ μιά φωτογραφία τοῦ Λάππα. Μοῦ φαίνεται μάλιστα γι' αὐτὸν τὸν τενορά. Ποὺ ἦρθε καὶ ἔκανε τέτοιο ντόρο. Καὶ πούλησε τόσα εισιτήρια. Μὲ κείνα τὰ κοντινὰ τ' ἀποχαιρετιστήρια. Ποὺ ὅλο φεύγει κ' ὅλο δὲν μᾶς ἀφίνει. Πῶς δὲν θάκανε ἀσχημα ἂν πρόκειται ἐδῶ νὰ μείνῃ. Νὰ τραγουδάει πλέον εἰς δῶ—μεινῶρε. Καὶ νὰ μαζεύῃ λεπτὰ εἰς λά—μαζῶρε.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

Ἀρμονικώτατη ὄντως ἡ χθεσινὴ συναυλία εἰς τὸ «Λημοικόν». Ἦ πλουσιωτάτη εἰς ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς ἀποχρῶσεως, ἀπὸ τοῦ τοῦ βαθυκύανου μέχρι τοῦ ὑποκυτρίνου, φωνὴ τῆς κ. Καλὸ, μᾶς ἀφήκε κοκ—καλὸ. Ἐτραγουδῆσε διαδεχτικῶς καὶ ἐναλλάξ τὰ ἄσματα τοῦ Σούμαν τοῦ ἴσσαν προσφιλοῦς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν συνθέτου τῆς σοῦμάν—δες. Κατόπιν ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναλάβῃ 3 φορὰς δύο τραγουδάκια τοῦ κ. Faure. Ἦ φωνὴ τῆς κ. Καλὸ εἶναι σομπλιμὲ (sublime) ὅπως λέγουν οἱ γάλλοι. Τὸ κοινὸν συγκινηθὲν ἐκλαυσε ἀπαρηγόρητα... τὸ εισιτήριόν του. Ἦ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου συνωδεύουσα, τὴν καλλιτέχνηδα, ἀριστοτέχνης δεσποινίς ὑπετέθη κατ' ἀρχάς ὅτι ἦτο ἀδελφὴ τῆς ἀργότερον ὅμως ἐγνώσθη ὅτι ἡ κ. Καλὸ δὲν ἔχει ἀδελφὴν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ἐν τούτοις ὅτι ἐάν ἡ κ. Καλὸ, εἶχε ἀδελφὴν, αὕτη θὰ ἔπαιξε ἐξ ἴσου καλὰ εἰς τὸ πᾶν. Ἦς σημειωθῇ ὅτι καὶ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ἔπαιξε...παλαμάκια.

Ἀπὸ τὰς ἐπιτυχεστέραις ἡ χθεσινὴ προελευταία ἀποχαιρετιστήριος τοῦ κ. Λάππα.

Ἦ διάσημος τενορός, ἐτραγουδῆσέ μὲ τὴν φωνὴν του τὴν τόσον ἀδρά... πληρωμένην τὰ ὀρειότερα μέρη ἀπὸ τοῦς «Μεθυσμένους», τὴν «Κόρην τῶν Κυμάτων», τὴν «Σαμωίτισσαν», τὰ «Ματζουρούμ», τὰ «Χαβιαρούμ» καὶ ἄλλα κλασικὰ τεμάχια.

Ἦ ομολογοῦμεν ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ κ. Λάππα εἶναι κατὰ τὸ ἀνήκουστον. Εἰς τὴν Γερμανία ἀσφαλῶς θὰ ὀνομάζετο φῶν Λάππας.

Εἰς τὸ διάλειμμα ὁ κ. Λάππας προσέφερεν εὐγενέστατα εἰς τὸ κοινὸν τοῦ ὑπερῶου καὶ τῆς γ' καὶ β' σειρᾶς τοικουλάτες καὶ κομμακίαι καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὰ θεωρεῖα κανταΐφια καὶ μπαλαβιάδες. Ἦς προστεθεῖ ὅτι ὁ ἴδιος κ. Λάππας περιποιεῖται τὰ δάντια του μὲ τὴν παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένην σκόνην τῶν Ἀθηνῶν.

Εἰς τὴν συναυλίαν συνετρατεῖν εὐγενῶς καὶ ὁ γνωστός βιολιστὴς κ. Μπορισῶφ, παίξας μὲ δια—βιολιῶν ταχύτητα τὸν γνωστὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν «Καραϊσάκη». Οἱ ἀκροαταὶ του ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ κ. Μπορισῶφ εἶναι τρομερὸς ἢ μᾶλλον τρομερώσσος.

Εἰς τὸ «Ρωμαῖκο Μουσικοκολεῖο» χθὲς, πρωτοφανῆς ἡ ἀπόλαυσις διὰ τοὺς φίλους τῆς Ἑθνικῆς Μουσικῆς.

Ἦ γνωστός ἀρχισέλιγγος τοῦ Ὑμητοῦ κ. Μῆτρος ἐτραγουδῆσε μὲ ὑπόκρουσιν ταμποῦρὰ τὸ ὄρατόριον τοῦ Χαϊντεν—Χούρδεν. Ἐπίσης ἔψαλλεν καὶ τὸ γνωστὸν ἄσμα τοῦ Σουηδοῦ Svendsen «Ἐλα, Ἐβέντεν καὶ κατέβα, πάρε τὸ κερὶ καὶ φέγγα».

Τέλος ἡ κυρία Ζ. Καμπέρου, μετ' ἰδιαίτερας κίνησε στοργῆς ἀσχολουμένη μὲ τοὺς νεωτέρους μουσικοῦς ἐτραγουδῆσε τὰ «Σίλτσα» τοῦ Doret καὶ τοῦ Γιαννίκη. Ἦ φωνὴ τῆς εἶναι γλυκυστή. Τὸ φάλτσα τῆς, ἰδίως εἰς τὸ «Φάλτσερτραουμ» ἦσαν ἐξαιρετικά.

Ἦ κ. Μῆτρος τὴν συνώδευσε... μέχρι τῆς οἰκίας τῆς.

Ἀῦριον, ὄρισμένως, ἡ τοσάκις ἀναβληθεῖσα ἀποχαιρετιστήριος συναυλία τοῦ κ. Λάππα. Ἦ κ. Λάππας θὰ ψάλλῃ τὸν «Ἀναβαλλόμενον».

Μεθαύριον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Βαθρακοῆσι τὸ μαλαλὲ—κουτσὸ τῆς κ. Ἀντριάνοβας, ποὺ πλένει τὰ πιάτα.

ΚΟΝΤΡΑ ΜΠΑΣΙΑΣ

Εἰς τὰ Καλύβια τῆς Χασιᾶς
Ἐβγαλε λόγον ὁ Μπασιάς
Νάχουν ἡ γυναῖκες ψῆφο
Νὰ φοροῦν μανδύα καὶ ξύφο.
Κι' εὐγνωμονοῦσαι αἱ Χασιώτισσαι
Ἐβαλὸν κατὶ εἰς τὴν μπύττα
Εἰς ἀσπίαν του ἀνάμνησιν
Γιὰ νὰ τοῦ στήσῃνε Γυναικειάντα.
Τὸ Χοῖδᾶ καὶ τὸ Μπασιά
Θὰ ρέψομε στὰ μαῦρα
Καὶ βουλεύετ' ἂν θγάλομε
Τὴ Λαύρα καὶ τὴν Ἀῦρα.

ΠΡΟΜΠΟΝΗΣΕΙΣ

Ἐν τοῖς Ὑψίστοις ὡσαννά
Ἦσων ἡ μόδα προχωρεῖ
Κάθε γυναῖκα ποὺ περνᾷ
Ἦνα μονάχα θὰ φορῇ
Κοιλεπιδέσιους Προμπονά.

ΠΛΑΞΙΜΑΔΟΚΑΕΦΤΡΑ καλῆς οἰκογενείας ζητεῖ θέσιν παιδαγωγῶ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΟΡΤΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΩΝ		ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ... ΤΟΥ ΒΟΚΚΑΚΙΟΥ	
Ε Δ Ρ Α Ε Ν Δ Α Ν Ι Α		ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ	
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ρετινέλιον (τὸ ἐνεργητικώτερον πάντων)	000	Χαρτονομίσματα Δανικά (κ' ἀγύριστα)	3000
Καραμπάνα	000	Δάνεια διάφορα	50000
Γιάνος	000	Κατὶ ἀπ' ἐδῶ, κατ' ἀπ' ἐκεῖ	10000
Μαγνησία	000	Εἰς κατεψυγμένα	3 ἐπὶ τὸ 0
Διάφορα ἄλλα καθαριτικά	000	Εἰς σιναπισμοὺς	010
Καταθέσεις (εἰς τὸ Δικαστήριον)	;	Εἰς ἐκδόγια	015
Ὁμολογία (Δικαστικαὶ καὶ Λαχειοφόροι)	5	Εἰς κοφτεῖς βεντούζες	035
Μετοχαὶ (ὀνομαστικαὶ ἀπόλυτοι)	1000	Εἰς βδέλλες καὶ Βδελλόπουλον	050
Παλαιοὶ λιμοκοντόροι	8		
Σύνολον	1008	Ἦτοι τῶν παθητικῶν μας ὁ τάραχος	63000
ΜΕΡΙΣΜΑ			
Εἰς τὴν ἐν Κλέβενλανδ Τράπεζαν		50000	
Σύνολον		5000	

Ο Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε. ΑΦΑΝΤΟΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ
Μ. ΜΑΞΙΛΑΡΗΣ

Ἐφ' ᾧ καὶ διαλύεται ἡ Ἐταιρεία—τοῦ «Φανοῦ» παρέχοντος τὸ ἀπαραίτητον φαντικὸν ὄξύ.

ΑΚΗΔΕΙΑ

Την λατρευτήν μας
ΑΠΟΚΡΕΩ
 (ήμερών 21)
 φανοῦσαν ἐκ κρολογήματος, ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τοῦ Πα-
 νεπιστημίου, κηδεύομεν σήμερον εἰς ὅλα τὰ θέατρα.
 Οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι παρακαλοῦνται νὰ συνοδεύ-
 σουν τὴν πανηγυρικὴν ἐκφορὰν ἐκ τῶν «Ὀλυμπίων».
 Τὸν ἐπιπέδειον δὲ ψάλλῃ ὁ χορὸς... τῶν Συντακτῶν.
 Ὁ Σύντομος **Ἡ Θυγάτη**
Καρνάβαλος **Καθαρὰ Δευτέρα**

Καὶ τώρα πῆρε γὰ τὸ Λαχειοφόρον

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ὁ "ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ,"

ΠΡΩΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΙΧΑΛΟΥΣ

ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΑΝΕΙΑ ΑΝΕΥ ΕΝΕΧΥΡΟΥ

ΑΙ ΡΥΤΙΔΕΣ

ἐξαλείφονται καὶ ἡ καλλονὴ διατηρεῖται μετὴν κρέμην... τὸ Ριζόγαλο, τὴν μπουγάτσα καὶ τοὺς λουκουμάδες τοῦ γαλακτοπωλείου «Τὸ ἀθάνατο νερό».

STRUGGLE ΣΤΡΑΓΑΛΙΑ

The Ligue-struggle shown in a Gazetta
 Διὰ λίγα στραγάλια σώνει ἡ Γαζέττα

ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΕΤΖΕΣΟΛΩΝ ΞΕΡΝΩ

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ

ὀρεκτικώτατον, κατάλληλον διὰ σάντουιτς καὶ διὰ τὸ τσάϊ, πωλεῖται λιανικῶς εἰς τὸ φαρμακεῖον «Οἱ Βοργιαί».

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΤΥΠΟΣ,"
ΕΧΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑ ΝΑ ΠΡΟΟΔΕΥΣΗ
ΜΕ 10 ΔΡΑΧΜΑΣ

ΕΝΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΡΟΥΧΑ

(ΜΑΝ ΑΔΕΥΤΕ 350 ΔΙΑ ΤΑ ΚΟΥΜΠΙΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΟΡΜΗΣ)

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΕΝΤΥΣΟΝ"

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑ "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΩΡΑ 25^Η ΠΡΩΤΗΝΗ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΜΗΛΑ

Παρά τοῦ ἐν Ρώμῃ συντάκτου μας, ὅστις μὴ φειδομένου τοῦ φρεῖδὲ καὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν, κατορθώνει νὰ κρατῇ πάντοτε ἐνήμερον τὸ κοινόν μας, ἐλάβομεν καὶ ἐν ἐπιείκῃ τηλεγράφημα περὶ τῆς πρὸ διετίας μόλις λαβούσης χώραν μάχης τοῦ Πορδενόντε (60 χ.μ. πρὸς Β. τῆς Τεργέστης). Συγγαίροντες τὸν ἀνταποκριτὴν μας, ὅστις ἀποδεικνύεται οὕτω, ὅχι ἄνθρωπος, ἀλλὰ θηρίον ἐν ἡμερον, ἀνάδημοσι-εῦομεν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τῷ τηλεγράφημα, ἔχον οὕτω.

Siamo avisati que la pericolosa battaglia di Pordenone fu perduta per i Austriaci. Un colonello fu catturato. Il scaturimento è fatale. Il generale Kourado rendersi i suoi curadenti in un scatola ben fatta.

1η Μετάφρασις

Πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ κινδυνώδης μάχη τοῦ Πορδενόντε ἀπολέσθη διὰ τοὺς Αὐστριακοὺς. Εἰς συνταγματάρχης συνελήφθη. Ἡ ἔκρηξις εἰς μοιραία. Ὁ στρατηγὸς Κονδάρος (Σ. Τ. Ὁ Αὐστριακὸς ἀρχιστρατήγος) παρέδωκε τὰς ὀδοντογλυφίδας τοῦ ἐντὸς ὠραϊοτάτου κηρίου.

2α Μετάφρασις

Ἀφίεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν προφορὰν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Πρὸ δύο λεπτῶν ἤνοιξε μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὁ πόντος... τῆς κάλτσας τῆς δνίδος Ἑλλῆς Μπελλαντόνας. Ὑποθέτομεν, ὅτι χάριν τοῦ ἀπαραιτήτου **μανταρίσματος**, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Διασκέψεως τὸ **mandat** τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ἡ ΓΟΥΝΑ ΚΑΙ Ὁ ΦΡΑΝΚ

ΥΔΡΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Συνελήφθησαν ὑπὸ ἀλίεος τῆς νήσου μας τρεῖς κέφαλοι ἐξαιρετικῶν μεγέθους. Σῆς τοὺς ἀποστέλλομεν πρὸς ἀνάλυσιν. Πιθανότατα πρόκειται περὶ τῶν σπανίων **Υδροκεφάλων**.

ΑΘΗΝΑΙ. (Πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον μας). Ἀνελύσαμεν χθὲς τοὺς κεφάλους σας, εἰς τὴν σάραν, ἀλλὰ κατὰ τὴν χώνευσιν κατελήφθημεν ὑπὸ φρικτῶν πόνων. Ὑποθέτομεν, ὅτι πρόκειται ἀπλῶς περὶ τῶν καλουμένων **πνοκεφάλων**.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἀῤῥιον, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Ντριωδίου, θὰ ὀμιλήσῃ ὁ κ. Ντριῶ περὶ τῆς μεθόδου τῶν Ντριῶν. Θὰ παραστοῦν καὶ ὄλαι αἱ Ἀντριώτισσαι παραμάναι.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΟΦΟΥ

ΡΩΜΗ 9 Φεβρουαρίου. (Ἰδ. τηλ.) Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀδριῆς Ἀδέδα, ὅτι γεννημένων δημοτικῶν ἐκλογῶν τὸ ἀδέδαιον εἶνε, ὅτι οὐδεὶς ἐξελέγη. Ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι ἐξῆλθον τῶν καλῶν μαῦροι ὡς αἱ θύοπερ.

ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κυριακὴ μεσονύκτιον. Ἡ νέα θουλευτῖνα κ. Ἄστορ ὑπέβαλε εἰς τὴν Διάσκεψιν σχέδιον ἀσπυρορροχῶν (**projet de combinaison**) διὰ τὴν Νοτιο-σλαυῶν.

Τὸ σχέδιον παρεπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀπερρίφθη, θεωρήσαν αὐτὸ ὡς ἄστορ-γον μηχανορραφίαν.

Ἡ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κυριακὴ μεσονύκτιον. Ἡ τιμὴ... τιμὴ δὲν ἔχει καὶ χαράς τον ποῦ τὴν ἔχει.

ANNA-ΓΟΥΛΑ

Ἡ χαριτόβρυτος δεσποινὶς Ἄννα Καϊάφα καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Γούλας ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

- ΠΑΝΘΕΟΝ.— Du travail d'un caniche au carême (Τὶ τραβᾷ κανεὶς στὸ χαρμί). Κομικόν.
- ΑΤΤΙΚΟΝ.— Une cantine à une terrasse—(Ἡ Καίνα εἶναι τέρας). Ἐκ τοῦ φυσικοῦ.
- ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.— Parade de midinettes à Gorizia. (Παράδες μὴ δίνετε στὰ κορίτσια). Διδακτικόν.
- ΑΠΟΛΛΩΝ.— La neige au Pirée a couvert les rues. (Ἡ Ἀννέζα πήρε μιὰ κουβέρτα λερῆ). Ἀστρνομικόν.
- ΠΑΛΛΑΣ.— Le cri et le geste (Τὸ κρὸν καὶ ἡ ἔστη). Κομικόν.
- ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ.— Le Char du Soleil (Ὁ Χάρος τί σοῦ λείπει). Δράμα.
- ΣΠΑΕΝΤΙΤ.— Chaise et Throne (Ἀμετάφραστον).

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Χθὲς ηὐτοκτόνησεν ὀλίγον, δι' ἀγνώστους λόγους, ἡ δνὶς Εὔα Δοσίου, λαβοῦσα ἰσχυρὰν δόσιν σομι-πλιμὲ. Αἱ λοιπαὶ δόσεις πληρωτέαι κατὰ μῆνα.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἠνοιχθῆ σήμερον ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, ἀλλὰ εὐρέθῃ καινῇ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΠΩΡΑ

ΟΛΟΝΤΟΓΛΥΦΙΑΕΣ καὶ βουρτσάκια ὀδόντων μεταχειρισμένα πωλοῦνται εἰς καλὰς τιμὰς.

ΠΩΛΕῖΤΑΙ σκόνη γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ λορούς. Πληροφορίαι καὶ δείγματα : Ἀττικόν.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ συνέταιροι πρὸς κάλυψιν ζημιῶν ἀτυχεύσεως ἐπιχειρήσεως. Πληροφορία: Ἐπιτροπὴν Ἀπόκρως.

ΖΗΤΕῖΤΑΙ ὑπηρέτρια, διὰ νὰ ὑπηρετῆται παρὰ καλλίστην οἰκογενεῖαν. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ὀδοντοστοιχία. Ὁ εὐρὸν αὐτὴν παρακαλεῖται νὰ τὴν κρατήσῃ καὶ νὰ μᾶς ἀποστείλῃ τὴν ἰδικὴν του.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ καινούργις ὀδοντοστοιχία, μεταξὺ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τροπέλης. Ὁ εὐρὸν παρακαλεῖται νὰ κρατήσῃ ὅσους ὀδόντας θέλει καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας τοὺς τραπέζιτας, ὡς ἀποτελοῦντας οἰκογενειακῶν ἐνδύμων.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ